

lar, fou closa el dia 18 de setembre, i constituí un èxit pel seu autor i per l'Agrupació.

Les escultures reeixides del nostre company foren molt celebrades i considerades com fruits prometedors d'excel·lents produccions. Les obres de ceràmica, indiquen també una intel·ligent aptitud per les seves formes ben estudiades i estilitzades i per l'aplicació acurada dels vernissos i esmalts. D'entre elles foren les més admirades les artístiques peces de gres, d'una decoració simple i elegant.

FRANCESC SERRA

Com a clausura de l'exposició Cumella i final dels actes commemoratius del IV aniversari de l'Entitat, l'artista En Francesc Serra donà, el 18 de setembre, la seva anunciada conferència sobre «Retorn al Classicisme», a la sala de la Biblioteca Popular.

Després d'unes paraules explicatives de l'acte, pronunciades pel nostre President, En Salvador Llobet, començà a parlar el conferenciant fent notar que el classicisme no ha estat uniformista, puix que amb el temps ha acceptat les tendències més diverses; només ha exigít que les obres tinguessin un bon fons de qualitat i per refermar les seves afirmacions cita la frase de Goethe «feu obres bones i fareu obres clàssiques». Diu que modernament han sorgit una munió d'escoles que són només superficials la majoria. Parla de la darrera reacció clàssica a finals del segle XVIII, i cita els principals noms per arribar a l'impressionisme, passant pel romanticisme. Demostra la importància que ha tingut l'impressionisme en l'interpretació del paisatge i la seva influència a Catalunya.

Remarca el gran domini del dibuix dels clàssics, i contrasta la depreciació que en fan alguns artistes moderns. Parla de la decadència de l'art a finals del segle dinovè i a principis de l'actual i al·ludeix els canvis d'escoles que s'han succeït darrerament. Esmenta la poca preparació de molts, l'arrivisme d'uns quants i la poca consciència artística de certs crítics que els han fet el joc.

Fa un paral·lel entre Ingres i Picasso, i diu que el darrer és el que ha interpretat més profundament la pintura moderna, malgrat moltes obres que té de fullaraca. Diu que els seus deixebles han recollit del mestre les coses més fàcils i més discutibles. Afegeix que Picasso ha passat per totes les disciplines i que, malgrat els seus errors i el seu modernisme, és l'artista que ha sublimitzat més el moment estàtic. Diu que per orientar la nova pintura cal tornar als clàssics, però per vies modernes; classicisme no vol pas dir agombolament sistemàtic de disciplines acadèmiques ni tampoc desenfrenada passió intuïtiva, sinó el perfecte equilibri entre la facultat creadora i el domini tècnic.

El públic, que omplia el local, aplaudí la interessant dissertació del conferenciant.